
Geestige flashback voor de 45-plus amateurvoetballer

Sport in druk

Edward Jorna

Anno 2016 is het sportboek *hot*. Het valt voor een auteur, anders dan uit de hoogste categorie, dan ook lang niet altijd mee om tussen het immense aanbod aan sportboeken op te vallen. Originaliteit is in die 'strijd' een sterk wapen. In *De laatste zaterdag* levert Boudewijn Smid het bewijs.

Met een grote glimlach heb ik het boek, een 'tragikomische roman over voetbal, vaders, vrouwen, vriendschap en verraad', gelezen. Het heeft alles te maken met de hoofdpersoon Sjaak, wiens voetbalcarrière een kwart eeuw wordt gevolgd. Er was niet zoveel fantasie voor nodig om mezelf in Sjaak te verplaatsen. Sjaak is een fanatiek amateurvoetballer, een liefhebber vooral. Maar ook voor hem breekt op een dag de laatste zaterdag aan.

Helder is dat de roman veel autobiografische trekjes vertoont. Boudewijn Smid is van bouwjaar 1964 en geboren in Zwolle. Als jeugdspeler daagt een profcarrière, totdat een heupblessure roet in het eten gooit. Toch gloort er weer hoop als hij op zijn zeventiende spelverdeler wordt van het eerste elftal. 'Tot hij (Sjaak,

het alter ego van Boudewijn Smid) op een zaterdagmiddag een jonge gast als tegenstander had, net als hij zeventien jaar. De jongen liet hem alle hoeken van het veld zien en scoorde twee keer. Sjaak speelde een seizoen later nog steeds in het eerste, zijn tegenstander bij sc Heerenveen'.

Pieter Bijl uit Espel, bouwjaar 1964. Hij dus.

De herkenbaarheid maakt *De laatste zaterdag*, buiten het feit dat het uitermate geestig is opgeschreven, extra aantrekkelijk. Neem alleen de cover al. Ik, weliswaar vijf

jaar jonger dan de auteur annex hoofdpersoon, heb de vuile Puma voetbalschoenen die ik tot mijn 25e droeg - als opvolger uiteraard van Quick - nog helder voor de ogen. 'Meitsje dy skuon no ris skjin', riep een stemmetje in mij. Telkens gevolgd door die ene opmerking van zwager. 'Noait fuotbalskuon poetse. Troch se te ferwennen makkest se earder stikken'.

Sjaak en zijn ongeveer evenoude ploeggenoten van het vijfde zien veranderingen die 'wij' - de 45-plus amateurvoetballers - allemaal zagen veranderen. Zoals de kleur van de voetbalschoen. Ineens was daar dat witte exemplaar. De drager werd vervloekt. Wat een pedanterie! Hier! Een schop kon-ie krijgen. Met terugwerkende kracht zijn excuses op hun plaats. Anno 2016 zijn kanariegele, zalmroze of gifgroene schoenen aan de orde van de dag en niemand die er zich aan irriteert. Een kaal klokkenspel. Ook zo'n dingetje. Zag je vroeger onder de douche nooit.

En uiteindelijk is-ie daar dan: die laatste (afscheids)wedstrijd. Nog één keer een zaterdag op z'n mooist. Mooi, tot de nacht aanbreekt...

▶ De laatste zaterdag. Boudewijn Smid. Uitgever: Thomas Rap. 256 pagina's. €19,99

